

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Hæreses & Errores circa Incarnationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

ad Rom. 5. *Non fecit delictum ita & donum . . . ubi abundavit delictum, superabundavit & gratia.*

Septimò, quoad causam sive motivum cur debuerit Verbum divinum incarnari; Dicendum, causam principalem fuisse Reparationem generis humani, & Dei gloriam ex ea convenientem. Patet ex Symbolo Nicæno, *Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cælo.* Probabilis est sententia Scoti cum pluribus aliis, Christum venturum etiam Adam non peccasset, sed in carne impassibili, ut etiam in illo statu esset Caput, & causa meriti omnium electorum. Sed communior est opinio D. Thomæ, venturum non fuisse nisi dependentem à peccato. Quia Scripturæ passim insinuant peccatum, & maximè originale, fuisse motivum principale Incarnationis.

Cæterum, cum peccatum mortale, Contra Deum infinite dignitatis, sit aliquo modo malitiæ infinite, pro condigna illius satisfactione necessaria erat Persona dignitatis infinite qualis erat Christus cum esset homo, & simul Deus. Et hinc ulterius sequitur, nullam potuisse dari puram creaturam, quantavis supernaturali gratiâ ornatam, cui possibile foret pro peccatis humani generis ex rigore justitiæ satisfacere.

Porò supra Tom. I. Tract. I. cap. 5. demonstratur, quamam sit vera Christi Ecclesia in qua salus per eum potest obtineri, ex ipsius Christi promisso infallibili, Ecclesie Romanae antiquitate, unitate, amplitudine, sanctitate doctrinæ, & gloria Miraculorum, qua in Ecclesia Romana, non alibi persistunt.

§. III.

Communicatio Idiomatum.

Communicatio hæc Idiomatum est prædicatio re-
ctæ proprietatum & actionum humanarum Christi de Deo, ac vicissim divinarum de homine. Est certè maximi momenti talium prædicationum notitia in hoc mysterio admodum sublimi, in quo si quis in docendo, aut prædicando propositionem aliquam imperite proferat, summæ insectiæ faciliè redarguitur.

Dicendum igitur primò, Communicationem Idiomatum in Christo necessariò admittendam. Quia cum Verbum sit unitum Humanitati, sequitur etiam naturam divinam & humanam unitas esse in Verbo in unitate personæ, uti supra in §. 1. & 2. ostendimus. Unde fit ut de eadem persona duæ naturæ, & earum proprietates in concreto prædicentur. Hinc resultat in Christo duplex idiomatum prædicatio.

II. Ex prima illa duplicis naturæ Communicatione in unica persona, vera est hæc propositio, *Verbum est Deus*, & illa, *Verbum est homo*. Item, quia Verbum est Deus, vera est illa propositio, *Deus est homo*, in qua etiam nomen Deus videatur supponere indeterminatè pro subsistente in natura divina, non tamen verificatur nisi de Verbo.

Illà propositio, *Deus est homo*, differt ab his, *Jesus est homo*, & *Christus est homo*. Quia Deus, Jesus, & Christus significant quidem ibi personam, sed diversimodè, quatenus scilicet Deus significat Verbum ut suppositum naturæ divinæ, Jesus ut suppositum naturæ humanæ, Christus verò ut suppositum utriusque. Unde etiam sequitur primam istarum propositionum esse contingentem, & duas aliasse necessarias.

Vera etiam est hæc propositio, *Deus factus est homo*, non tamen admitti solet illa, *Homo factus est Deus*. Quia vox, *homo*, supponit pro persona, in Christo autem nulla alia est Persona præter Verbum, quod nunquam incepit habere divinitatem, hinc propriè dici non potest, quod homo factus sit Deus.

Alterà est Communicatio Idiomatum ex *Proprietatibus* utriusque naturæ divinæ & humanæ. Hinc veræ sunt hæc propositiones, Christus est æternus, & temporalis, & finitus, & infinitus, &c. Nempe ratione diversarum naturarum, scil. divinæ & humanæ.

Dicendum non est simpliciter, *Christum esse creaturam*, sed tantum cum addito, secundum humanitatem.

Dici tamen simpliciter potest, *Christum esse passum, mortuum, ac sepultum*. Quia periculum non est quod de Christo ratione Personæ divinæ propositiones istæ intelligantur.

Dicendum porò, Etiam Prædicata quæ conveniunt naturæ divinæ communicentur cum humana in propositionibus illis in *Concreto* expressis, Non ideo quæ conveniunt Divinæ dici possunt de natura humana in *Abstracto*, aut contra. Unde etiam ob unitatem suppositi subsistentis in natura divina & humana rectè dicatur, Deus est homo, & Homo est Deus: Item certo sensu, *Deus est passibilis, Homo est impassibilis*, Non tamen ideo dici potest, divinitas est humanitas, aut, divinitas est passibilis, aut humanitas est divinitas, aut humanitas est impassibilis.

Errant in his magnopere Lutherani dum docent, proprietates naturæ Divinæ esse formaliter communicatas humanitati, uti dum dicunt, sicut Verbum, ita & Christum esse *ubique*, undè & dicti Ubiquistæ. Sed præter alia absona, inde sequeretur Christum non potuisse ad alium, aliumque locum moveri, cum supponatur esse ubique. Atque ita nec natus fuisset in præsepio, nec suspensus in Cruce, nec fugisset in Ægyptum, nec è terris ascendisset in cælum, &c.

Quædam huc conducentia traduntur hic supra de mysterio Trinitatis §. 1. & 2. pag. 13.

Hæreses & Errores.

Circa totam Incarnationis materiam declarantur variaz Hæreses in hujus Operis Tom. I. Part. II. post Controversiam X. §. 5. 135.

Item supra in Notitia Generali Hæresum Verbo Christus, &c. pag. 148.

Porò, Christum pro omnibus etiam Reprobis mortuum esse & orasse: Item pro omnibus gratiam & auxilia ad salutem sufficientia impetrasse, fufius probatur in eodem Tom. I. Tract. II. pag. 65. §. 2. Et de Gratia sufficienti, Controv. 5. pag. 124.

inde
kin

theo-
logia

1. 11

1. 12

1. 13

1. 14

1. 15

1. 16

1. 17

1. 18

1. 19

1. 20

1. 21

1. 22

1. 23

1. 24

1. 25

1. 26

1. 27

1. 28

1. 29

1. 30

1. 31

1. 32